

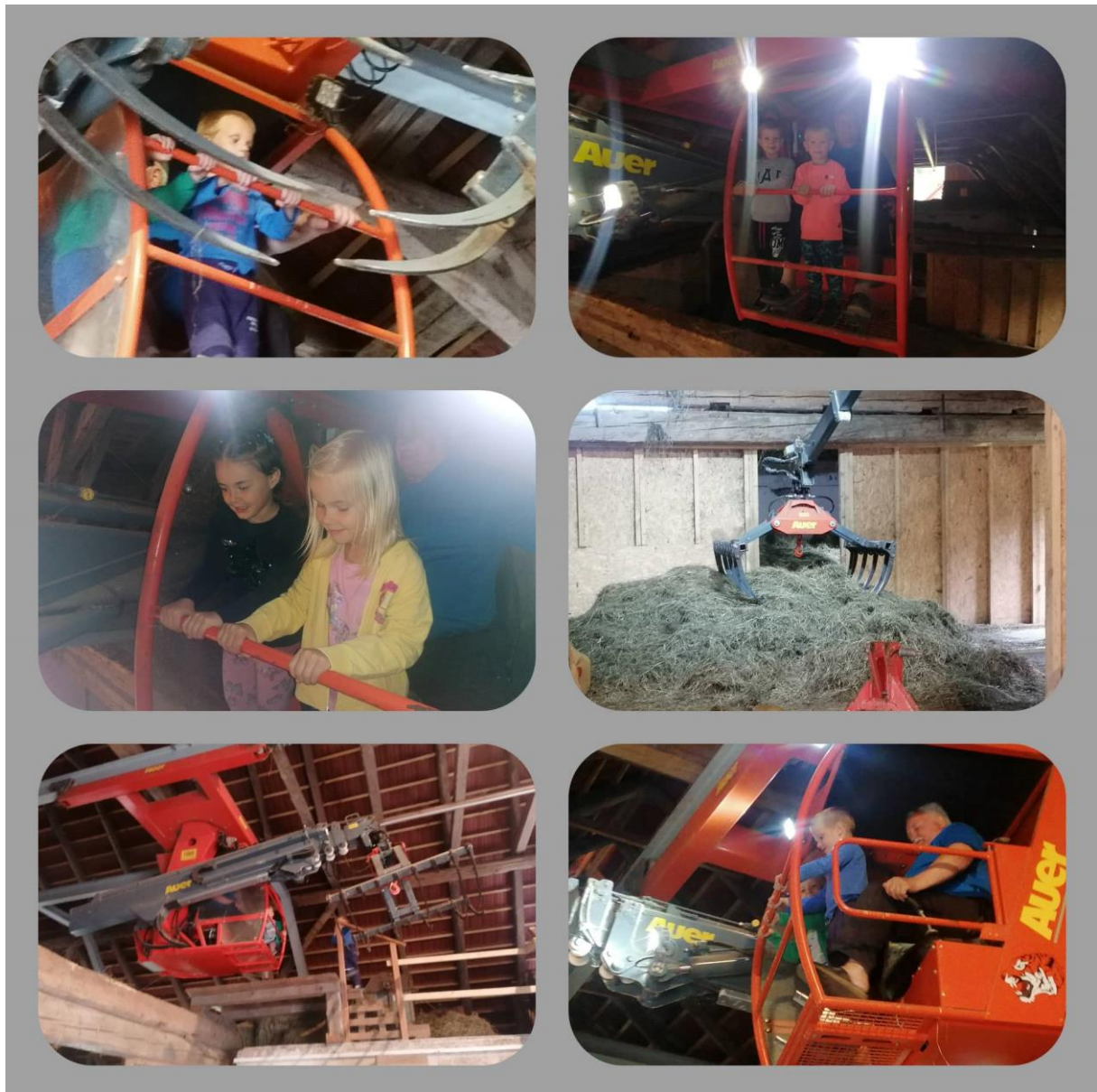
KMETIJA

Letos smo se prvič podali na kmetijo in prvič se je zgodilo, da so od doma odšli otroci stari od 4 do 5 let. Za večino je bil to prvi odhod od doma, za nekatere pa tudi prva vožnja z avtobusom.

Ko smo prispeli na idilično kmetijo, sredi travnikov in hribov, nas je pričakal topel sprejem gospodarjev in psičke Bele, ki je bila ves čas bivanja na kmetiji, naša zvesta spremljevalka. Okrepčali smo se z malico, se razdelili po sobah, nato pa smo se do kosila malo poigrali. Sledil je kratek počitek. Po počitku pa smo raziskali posestvo. Ogledali smo si sadovnjak, kjer so se pasli konji. Tam rastejo hruške, jabolane in orehi. Nato smo si ogledali rastlinjak, kjer rastejo zelišča in zelenjava. Na njivi so že posadili krompir. Vse to smo že jedli za kosilo; njihovo solato, krompir, tudi meso je bilo domače in jabolčni sok, ki smo ga pili, tudi.

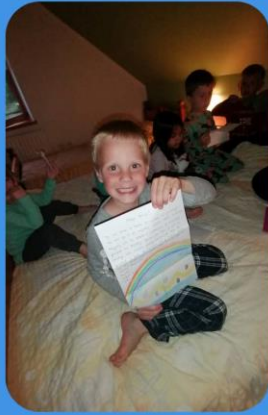


Ogledali smo si tudi hlev, krave, bike in teličke. Pogledali smo staje konjev in ponija. Na obisk smo odšli tudi h kokoškam in ravno v času našega bivanja, so dobile tudi svojega petelina. Pogledali smo, kje ležejo jajca in jih potem vse tri dni pridno pobirali s košaro. Po malici in ogledu vasi, nas je gospodar povabil v hlev, kjer so otroci izmenično pomagali hraniti krave s posebnim dvigalom.



Navdušenje je bilo nepopisno. Ogledali smo si tudi ostalo mehanizacijo; traktorje, prikolice, priključke in se naučili, kaj se s čim dela.

Po večerji smo se še malo poigrali, nato pa smo se šli pripraviti za nočni počitek. Preden smo zaspali pa nas je poštar razveselil s pismi staršev. Otroci so bili pisem zelo veseli. Po pismih smo prebrali še zgodbico za lahko noč, umili zobke in zapeli uspavanke. Vsakega sva malo stisnili in pobožali; otroci so sladko zaspali.





Popolnoma mirni in rdečih lic, so utonili v sladke sanje 😊



Naslednje jutro smo se po slastnem zajtrku odpravili na izlet do Bevkove domačije. Na poti opazujemo živali in rastline, pojemo pesmi za lažji korak in prav kmalu prispemo do cilja.



Katarina nam je prišla odpret in razkazat domačijo. Razložila nam je, kaj je France delal kot majhen fant, kako je potekalo življenje na tej domačiji. Naučili smo se marsikaj novega. Nato pa smo si zunaj privoščili malico in medtem, ko so otroci jedli, sem prebrala eno kratko povest O MLEČNEM ZOBU, ki jo napisal France Bevk.

Odžejali smo se in po malici tudi posladkali. Nato pa smo se po gozdni poti odpravili nazaj na kmetijo, kjer nas je kmalu pričakalo kosilo in počitek.



Po počitku pa je gospodar vpregel dva konja v kočijo; Pobi in Princ sta najprej popeljala deklice in nato še dečke. Najprej počasi, ko smo se vračali pa kar hitro; kako je bilo zabavno 😊

Poslušali smo izraze, ki jih uporablja pri spodbujanju konjev. Ko je rekel: »Auf«, smo na mestu obrnili in šli nazaj.



Medtem ko smo čakali, da gospod pospravi kočijo in osedla konja za jahanje, smo se igrali na gugalnicah, plezalu, peskovniku, igrali smo tudi namizni tenis; no bolj servirali in potem pobirali žogice 😊

Nato pa smo le dočakali tudi jahanje. Jahali smo Pobija. Otroci so se razdelili po parih. Eden je jahal ,drugi je vodil konja dva kroga, nato pa sta vlogi zamenjala.



Za popoldansko malico so nam spekli kruhove šnite. Otroci so jih zmazali en dva tri. Ker smo dobili nov zagon, smo šli še malo raziskovat. Katarina nam je dala košarico, da bi lahko nabrali še nekaj smrekovih vršičkov. Vzpeli smo s v strm klanec. Malo smo sopihali in stokali, kako nas bolijo noge, ampak je bil razgled vreden našega truda.

Nabrali smo kar nekaj vršičkov, se poigrali, nato pa jo mahnili nazaj na kmetijo.



Po večerji smo se spet igrali, prebrali pisma staršev kar na prostem. Nasmejanih obrazov smo pričakali Marka, ki nam je pripravil večerno presenečenje.

Zakuril je ogenj in spekli smo si tako sladico, kot si je včasih spekel France Bevk; spekli smo jabolka; mmmm, kako so bila slastna 😊



Drugi večer smo še hitreje zaspali, ker smo bili tako polni vtisov. Stuširani, pocrkljani, smo se po zgodbici zavili v odeje in ob petju uspravank utonili v sladke sanje.

Naslednje jutro smo kot vse dni šli pobrati jajca, vendar so nam kokoši pripravile prav posebno presenečenje. Poleg navadnih jajc, smo dobili še čokoladna. Pobrali smo vse, jih nesli Katarini in ona nam jih je dala 😊



Spet smo šli na sprehod, da bi odkrili še kaj novega. Opazovali smo krave in teličke na paši, peli in uživali na soncu.

Pred kosilom pa nas je gospodarica povabila na peko ptičkov. Testo je že nekaj časa vzhajalo in zdaj je bil čas, da zavijamo rokave. Naredili smo vsak svojega ptička, jih dali peči in se na koncu vsi umazani od moke posladkali z rozinami, ki so ostale. Ptičke smo dobili za domov v ličnih škatlicah za spomin.



Med igro smo spakirali, pripravili vse, kar potrebujemo za domov, nato pa pojedli kosilo. Tokrat se po kosilu nismo odpravili počivat v postelje, ampak kar na odejo pod drevo in h mizi, kjer smo risali. Ko smo se malo spočili, nam je Katarina prinesla pokazati še, kaj delajo pozimi, ko nimajo toliko dela z vrtom, njivo, košnjo in živalmi. Moški delajo košare oz. beračke iz leskovih vej. Poskusili smo lahko tudi mi. Pokazala pa nam je tudi uhane, ki si jih je naredila sama. Nakvačkala jih je in tudi to nam je pokazala.

Prav kmalu pa je prišel čas za slovo; zahvalili smo, se poslovili in se odločili, da pridemo spet. Vsem zaposlenim na kmetiji smo neskončno hvaležni za vsa doživetja, spomine, obroke pripravljene z ljubeznijo in neizmerno prijaznost in toplino. 😊

V vrtcu bomo narisali skupno risbo naših doživetij, ki jim jo bomo poslali za spomin 😊



Naša slika, ki jo bomo poslali na kmetijo 😊



Neja Marguč

